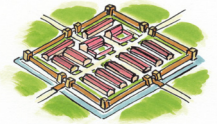

HET BADHUIS - HET GEBOUW

SAMEN IN 'T BAD...

Romeinse tijd

“Hé Sigi, kom nou! We kunnen mijn vader niet laten wachten!”

Ongeduldig keek de blonde jongen om naar het kleinere ventje, dat zijn uiterste best deed om hem bij te houden. Een pijp van zijn geruite broek was bij de sandaal losgeraakt uit de leren veter waarmee hij dichtgebonden was.

“Loop eens wat rustiger, Linus! Mijn broek is te kort geworden...ik heb een nieuwe, grote nodig!”

“Hoor hem...” spotte Linus, “Sigimer de Grote! Wie draagt er nou een broek? Wij Romeinen dragen tunica’s. Alleen stomme Friezen zoals jij dragen een broek!”

“Je bent zelf een stomme Fries!” hijgde Sigi. “Omdat jouw vader nou toevallig legioensoldaat is...toevallig moet hij nog zes jaar en dan is hij pas echt een Romein!”

“Nou, èn...? In ieder geval heb ik geen zin om te laat te komen. Eindelijk mag ik eens mee naar het badhuis en dan zal jij het voor me verpesten!”

Linus ging wat langzamer lopen toen ze op een vlakker stuk land kwamen en de kleine jongen stapte dapper naast hem.

“Wat is dat voor rond flesje, dat je daar hebt?” vroeg Sigi.

“Een balsamarium!” zei Linus trots. “Heb ik vandaag gekregen! Er zit balsem in, een soort olie die lekker ruikt. Als je in het bad bent geweest, ga je naar de binnenplaats om gymnastiek te doen. Je smeert je dan helemaal in met balsem en dan ga je sporten. Al je zweet komt dan in die olie en die schraap je dan af met een strychilis.”

“Een strieg...wat?” vroeg Sigi.

“Een strychilis, stommerd, een soort schraapijzer. Mijn vader heeft er drie aan een bronzen ring zitten en die mogen we straks vast wel gebruiken! Zeg, waarom was je zus zo aan het huilen, zonet, thuis?”

“O, Thusnelda was erg teleurgesteld dat ze niet mee mocht naar het badhuis...”

“Ja, mijn zus Flavia ook. Meiden moeten altijd huilen, stom! “ Geërgerd schudde Linus zijn hoofd. “Nogal logisch dat ze niet mee kunnen...het is toch een soldatenbadhuis! Èèècht stom!”

“Misschien word ik later ook soldaat,” zei Sigi, “dan ga ik iedere dag in het bad!”

“Precies,” viel Linus hem bij, “mijn vader zegt: als je één keer in het warme bad geweest bent dan wil je nooit meer baden bij de waterput!”

“Maar hoe doen ze dat dan, dat warme water?” vroeg Sigi.

“Er brandt ergens een groot vuur en daarboven zit een grote bronzen ketel met water. Dat water komt in een bak in het caldarium, het warme bad. Maar er is ook een koud bad, het frigidarium en daar ga je dan om de beurt in. Dat is goed voor je!

Maar de warmte van het vuur komt ook onder de vloer en daarom is het in het badhuis zo lekker warm!”

Bewonderend keek Sigi tegen Linus op...die wist toch ook alles!

“Sommige badhuizen hebben ook nog een lauwwarm bad, maar hoe dat heet ben ik vergeten. En een stoomhok...”

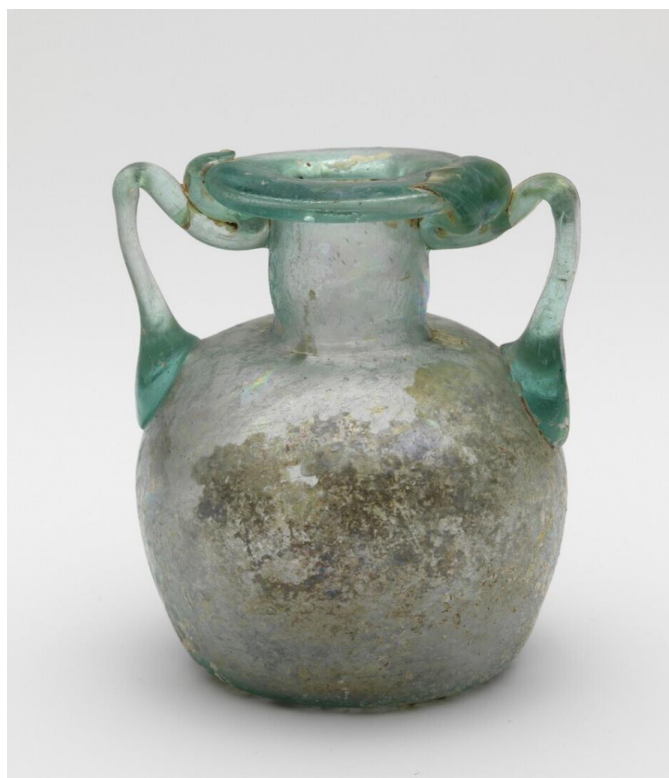
Maar mijn vader zegt dat dit badhuis maar klein en eenvoudig is. Misschien is er alleen maar een zweetkamertje met hete lucht en een wasbekken met koud water!”

“Ik ga het toch héél lekker vinden,” zei Sigi. “Daar staat je vader, bij die deur, daar.”

“Ha Linulus,” zei Linus’ vader vrolijk, “ha Sigimer, welkom in de thermen. Hebben jullie je afdroogdoeken bij je?”

“Zeg toch niet altijd Linulus! Dat is stom, ik ben geen klein kind meer!” mopperde Linus.

“Binnen, tussen al die grote kerels, ben je nog maar een klein, roze biggetje!” wees zijn vader hem terecht. “Kom, we kleden ons uit in het sudatorium en dan leggen we onze kleren netjes op een plank.”
Uit het binnenste van het badhuis klonk gezang en het gekreun van mannen die werden gemasseerd. “Mogen we wel naar binnen?” vroeg Sigi, helemaal onder de indruk. “We zijn toch nog geen soldaten?”. “Doe niet zo stom,” antwoordde Linus. “De badbaas is een vriend van mijn vader!”

Hans Doornweerd – Latifundium ad Flevum (LatAF)

VERHAAL